

gældende, at Kommissionen ikke gennemgik alle de relevante forhold ved de omtvistede foranstaltninger og disses sammenhæng. Kommissionen undlod nærmere bestemt ifølge sagsøgeren at undersøge, hvorvidt den italienske særlige administration i sig selv gav anledning til udbetaling af statsstøtte, og hvorvidt den italienske regering havde manipuleret med lovgivningen for at tilgodese Compagnia Aerea Italianas plan.

Sagsøgeren har derudover gjort gældende, at Kommissionen har anlagt et åbenbart urigtigt skøn ved at se bort fra de mulige alternativer til salget af Alitalias aktiver, såsom en tvangslikvidation eller en »share deal«. Sagsøgeren har også anført, at Kommissionen undlod at anvende den markedsøkonomiske investors princip på salget af Alitalias aktiver, især ved ikke at vurdere virkningen af den udtrykkelige betingelse om handelstransaktionernes kontinuitet på priserne, og den implicite betingelse om den italienske oprindelse af køberen af Alitalias personbefordringsvirksomhed, ved ikke at vurdere, at proceduren for salget af Alitalias aktiver var klart utilstrækkelig, ved at undlade at vurdere den reelle pris, som blev budt af CAI, og definere kriterier for fastlæggelsen af markedsværdien af Alitalias aktiver.

Sagsøgeren har desuden gjort gældende, at Kommissionen begik en fejl ved identifikationen af den part, der skal betale lånet tilbage, som burde være CAI, henset til kontinuiteten mellem Alitalia og Compagnia Aerea Italiana. Sagsøgeren har endelig gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat begrundelsespligten.

(¹) EUT 2009 L 52, s. 3.

Sag anlagt den 31. marts 2009 — Meridiana og Eurofly mod Kommissionen

(Sag T-128/09)

(2009/C 141/97)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Meridiana SpA (Olbia, Italien) og Eurofly SpA (Milano, Italien) (ved N. Green, QC, barrister K. Bacon og lawyers C. Osti og A. Prastaro)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgernes påstande

— Annullation af Kommissionens beslutning K(2008) 6745 endelig udg. af 12. november 2008.

— Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne har nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2008) 6745 endelig udg. af 12. november 2008, der fastslår, at proceduren for salget af luftfartsselskabet Alitalias aktiver, som anmeldt af de italienske myndigheder, ikke udgør udbetaling af statsstøtte til fordel for køberen (N 510/2008) (¹). Sagsøgerne er konkurrenter på lufttransportmarkedet, og de indgav klager til Kommissionen vedrørende de foranstaltninger, som de italienske myndigheder havde anmeldt.

Sagsøgerne har til støtte for søgsmålet fremsat følgende anbringender:

Sagsøgerne har for det første gjort gældende, at den anfægtede beslutning er behæftet med retlige fejl, åbenbare faktiske vildfarelser og mangler i begrundelsen, idet Kommissionen konkluderede, at Alitalias aktiver ville blive solgt til markedspris. Sagsøgerne har nærmere bestemt gjort gældende, at forholdene ved den af Kommissionen fremlagte procedure ikke beviser, at der er tale om en uafhængig vurdering af Alitalias aktiver forud for forhandlingerne om salget af disse aktiver. Kommissionen har efter sagsøgernes opfattelse ligeledes begået en retlig fejl ved ikke at tillægge den manglende åbne og gennemsigtige procedure ved salget af Alitalias aktiver tilstrækkelig vægt.

Sagsøgerne har for det andet gjort gældende, at Kommissionens konklusion, hvorefter betingelserne for overførslen af aktiverne ikke blev udformet med det formål at undgå forpligtelsen til at tilbagebetale statsstøtten, er baseret på retlige fejl, åbenbare faktiske vildfarelser og mangler i begrundelsen.

Sagsøgerne har for det tredje gjort gældende, Kommissionen begik en retlig fejl og tilsidesatte begrundelsespligten ved ikke at undersøge, om den lovgivning fra 2008, der blev indført i Italien vedrørende den særlige insolvensprocedure, i sig selv udgjorde statsstøtte til Alitalia og køberen, som anført i sagsøgernes klage, eftersom formålet med proceduren efter sagsøgernes opfattelse er at gøre det muligt at sælge Alitalias aktiver.

For det fjerde begik Kommissionen efter sagsøgernes opfattelse en retlig fejl og tilsidesatte begrundelsespligten ved ikke at undersøge, om en række forhold i sagsøgernes klage godtgør, at der foreligger statsstøtte, navnlig udskillelsen af Alitalias aktiver under omstændigheder, hvor en normal privatinvestor ikke ville have gjort det samme, tilsidesættelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling, køberen af Alitalia's medtagelse af aktiver fra et andet selskab ved salget og købet af et andet selskab.

Sagsøgerne har endelig gjort gældende, at Kommissionen begik en retlig fejl ved ikke at indlede den formelle undersøgelsesprocedure i henhold til artikel 88, stk. 2, EF, og i stedet afgjorde sagen efter en forundersøgelse.

(¹) EUT 2009 C 46, s. 6.